

fyldigere Bestemmelser, er Bestyrelsesmedlemmers og Direktørers Adgang til i Banken at optage Laan. Trangen til særlige Forskrifter i saa Henseende synes dog at gøre sig i noget mindre Grad gældende med Hensyn til Bestyrelsesmedlemmerne end med Hensyn til Direktørerne, idet Bestyrelsesmedlemmer sædvanlig ikke selv — saaledes som Direktørerne — vil kunne repræsentere Banken ved de paagældende Forretningers Afslutning. Hertil kommer yderligere, at det ofte vil være fuldt ud legitimt eller endog det eneste naturlige, at Bestyrelsesmedlemmerne benytter den Bank, i hvis Bestyrelse de sidder, som Bankforbindelse og derigennem tilfører den de Forretninger og den Fortjeneste, som de kan skaffe den. Disse Hensyn taler for at være forsigtig med Hensyn til de Forholdsregler, som man i saa Henseende vil træffe, hvorfor det i § 9, 1. Stk., alene er foreskrevet, at de øvrige Bestyrelsesmedlemmer med de i Paragraffen nævnte Undtagelser skal holdes nøje underrettet om den Risiko, som Banken maatte løbe med hvert enkelt Bestyrelsesmedlem.

I forskellige Banker er det — saavidt vides — en fast Regel, at Personalet ikke maa spekulere, hvad der synes at være en baade sund og naturlig Ordning. Under Hensyn til de sidste Aars Erfaringer har man anset det for rigtigt at optage en tilsvarende Forskrift i Bankloven, saaledes at Reglen bliver bindende for alle Banker.

Der synes imidlertid at være Anledning til at overveje at gaa endnu videre i Retning af at knytte Direktørers og Filialbestyreres Interesse til Banken, idet det synes, som om den Praksis, at Bankernes Direktører har haft Sæde i Bestyrelsen for Foretagender, der stod i Forretningsforbindelse med vedkommende Bank, i visse Tilfælde har givet uheldige Resultater, dels derved at Bankdirektørernes Arbejdskraft delvis er blevet draget bort fra Banken, dels derved at deres Syn paa den Sikkerhed og de Udsigter, som de paagældende Foretagender frembød, er blevet mindre uhildet end heldigt. Disse Betæneligheder gør sig selvfølgelig i stadig højere Grad gældende, jo flere Bestyrelseshverv, der samles paa samme Haand.

Med Henblik paa, at en Bank i forekommende Tilfælde kunde mene kun ved at være repræsenteret gennem en af sine Direktører i et andet Selskabs Bestyrelse paa tilstrækkelig effektiv Maade at kunne føre Tilsyn med og øve Indflydelse paa Selskabets Ledelse, har man ikke ment at burde foreslaa et ubetinget Forbud herimod; men Forbudet mod, at vedkommende Bankdirektør oppe-

bærer Vederlag i Selskabet, tør dog vist paaregnes — foruden at borttage et Motiv til at samle for mange Bestyrelseshverv paa en enkelt Direktørs Haand — at ville understøtte, at Direktøren først og fremmest er Bankens Repræsentant, og i det hele taget at gøre ham til en mere uhildet Betragter af Selskabets Forhold.

I Norge har Direktionen for Norges Bank, paa Grundlag af de norske Kriseerfaringer, i en Skrivelse af 24. April 1922, bl. a. taget kraftigt til Orde for en Regulering paa dette Punkt, en Regulering, som Den norske Bankforening i en Skrivelse af 6. Januar 1923 vel ikke mener at kunne anbefale, men hvis Berettigelse Foreningen dog paa den anden Side i et vist Omfang synes at indrømme.

I denne Forbindelse skal mindes om det i sin Tid af Folketingsudvalget angaaende det i Rigsdagssamlingen 1914—15 fremsatte Forslag til Lov om Banker stillede saalydende Ændringsforslag (Rigsdagstid. Till. B. Sp. 1132):

»Stillingen som Medlem af Bankraadet og Medlem af Direktionen i en Bank kan ikke forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i noget Aktieselskab, som vedkommende Bank financierer.»

Et Mindretal paa tre Medlemmer ønskede Ordene »Medlem af Bankraadet og« slettet, for Direktørernes Vedkommende var der derimod indenfor Udvalget enstemmig Tilslutning til Ændringsforslaget.

Den i § 9, 3. Stk., foreslaaede Regel hviler paa det samme Synspunkt som det nævnte Ændringsforslag, kun at den gaar noget videre i Retning af at søge at hindre økonomiske Interesseskonflikter, idet det formentlig ofte vil kunne volde Tvivl, om Banken kan siges egentlig at financiere et Foretagende, og yderligere en Bankdirektørs økonomiske Tilknytning til Selskaber, hvis Interesser ikke falder sammen med Bankens, ogsaa vil kunne give Anledning til uheldige Forhold.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Bankdirektørers Adgang til at deltage i anden Erhvervsvirksomhed (herved er ikke alene tænkt paa saadan Virksomhed, der falder ind under eller ganske kan sidestilles med de af Næringsloven omfattede Virksomheder, men tillige paa anden forretningsmæssig Virksomhed som f. Eks. Sagførervirksomhed) skal mindes om den for Landmandsbankens Vedkommende i Lov Nr. 411 af 21. September 1922 § 3, 3. Stk., givne Forskrift, hvorefter »ingen af Bankens Direktører kan være Medlemmer af erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse eller